

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/179/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118395520
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:6118395520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Š. XXXX/XX, G., o zaplatenie 3000 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Zastavuje konanie v časti o zaplatenie 490,- eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 3000 EUR, úrokov z omeškania 5,5 % p. a. zo sumy 3000 EUR od 6.10.2016 do zaplatenia, zmluvných úrokov 19,5 % p. a. zo sumy 3000 EUR od 6.10.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 4.7.2012 bola medzi veriteľom - Poštová banka, a.s. a žalovaným v právnom postavení dlžníka (v zmluve o úvere označený ako klient), uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 3000 EUR. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v Zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne. V zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka (žalovaného), predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku. V konaní je voči žalovanému uplatňovaná časť nesplatennej istiny úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 19,5 % a úroky z omeškania vo výške 5,5 %. Úroky sú uplatňované odo dňa nadobudnutia pohľadávky od pôvodného veriteľa titulom postúpenia t. j. od 6.10.2016. Úhrady realizované žalovaným boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanému so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o

postúpení: XXXX). Aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. Predmetnými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie. Pohľadávka bola voči žalovanému už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 16.5.2014, sp. zn. V., právoplatným dňa 31.7.2014, vykonateľným dňa 4.8.2014. Dňa 30.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia okresných súdov, ktorými bol obdobný nárok ako je uplatňovaný v tomto konaní žalobcovi prisúdený.

3. Dňa 24.10.2019 bol v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom okrem iného namietal, že návrh na vydanie platobného rozkazu je podaný po lehote, po uplynutí premlčacej doby. Vzniesol námietku premlčania. Dlh bol splatný 26.02.2013, návrh podaný súdu 04.12.2018, teda po uplynutí 3ročnej premlčacej doby. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu zo dňa 29.11.2019 uviedol, že legislatívne zmeny, ktoré sa premietli do rozhodovacej praxe súdov pri zastavení exekučného konania, v ktorom sa veriteľ domáhal výkonu rozhodcovského rozsudku na základe dohodnutej rozhodcovskej doložky, aplikáciou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, spôsobili, že veriteľ, napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na znenie čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, ako aj na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 26.02.2013, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na rozhodcovský súd trojročná premlčacia doba v celej svojej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do dnešného dňa, nakoľko ešte nebolo rozhodnuté o zastavení exekučného konania ani rozhodnuté o odvolaní voči uzneseniu, ktorým súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z rozhodovacej praxe súdov je žalobcovi zrejmé, že exekučné konanie bude zastavené. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc z tej skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorého iniciovanie je závislé výlučne na vôli dlžníka. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočíva od podania žaloby na rozhodcovskom súde až do dnešného dňa, pokiaľ nebude zastavené exekučné konanie). Pri zaujatí týchto záverov vychádzal z Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.3. 2016, č. k. 11Co/92/2016-88, v ktorej veci súd zaujal právny názor, že už podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia doba, ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku, ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Posúdenie plynutia premlčania v prejedávanej veci zosplatnenie nastalo dňa 26.02.2013, žaloba na rozhodcovskom súde bola podaná dňa 28.03.2014, vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 04.08.2014, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 30.03.2015, k zastaveniu exekučného

konania do dnešného dňa nedošlo, nakoľko ešte nebolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu, žaloba na Okresnom súde Banská Bystrica bola podaná dňa 4.12.2018. Celkovo uplynulo 395 dní z premlčacej doby t.j. neuplynula ako celok, a ešte stále spočíva.

6. Týmto podaním zároveň žalobca vzal žalobu späť o zaplatenie 490 eur.

7. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť o zaplatenie 490 eur, súd konanie v tejto časti zastavil.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, aktuálnym stavom úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy, predžalobnou výzvou, zmluvami o postúpení pohľadávok, rozhodcovským rozsudkom, uznesením exekučného súdu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

13. Poštová banka, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 02.07.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3000 eur. Žalovaný sa predmetný úver zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 94,29 eur. Celková výška nákladov bola 1381,30 eur, dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 09.07.2016, dátum prvej platby do 09.08.2012, ročná úroková sadzba bola vo výške 19,50 %, priemerná RPMN 21,68 %, RPMN 22,02 %.

14. Pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26.02.2013 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

15. Následne bola žalovaná pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými postúpená zmluvami o postúpení pohľadávok až na žalobcu.

16. Právny predchodca žalobcu si pohľadávku uplatnil na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 16.05.2014, sp. zn. V.-X., právoplatným dňa 31.07.2014, vykonateľným dňa 04.08.2014.

17. Exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, a to uznesením zo dňa 15.06.2016 č.k. 21Er/900/2015-55. Exekučný titul v danom prípade predstavoval vyššie citovaný rozhodcovský rozsudok. V odôvodnení uznesenia exekučný súd uviedol, že dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojom dôsledku k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytuje Občiansky zákonník v ust. § 52 a nasl. ako aj smernica 93/13/EHS. Dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, preto je neplatná a spotrebiteľ nie je ňou viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj smernice 93/13/EHS.

18. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ustanovenia § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa ustanovenia § 524 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa ustanovenia § 526 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 06.10.2016 medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka z úverovej zmluvy postúpená na postupcu.

28. Žalobcovi tak svedčí aktívna vecná legitímácia v tomto spore, ktorá bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou, a.s. a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.07.2012, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3000 eur a žalovaný sa predmetný úver zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 94,29 eur. Celková výška nákladov bola 1381,30 eur, dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 09.07.2016, dátum prvej platby do 09.08.2012, ročná úroková sadzba bola vo výške 19,50 %, priemerná RPMN 21,68 %, RPMN 22,02 %.

30. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na

túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

31. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vzniesol námietku premlčania.

32. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

35. Vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným, súd v prvom rade skúmal, či nárok žalobcu uplatnený žalobou nie je premlčaný. V tomto prípade pri posudzovaní premlčania súd postupoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, kde je upravená všeobecná trojročná premlčacia doba, a to v zmysle zásady, že je to na prospech spotrebiteľa, pretože v Obchodnom zákonníku je upravená premlčacia doba štvorročná (§ 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka).

36. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k dňu 26.02.2013, čo vyplýva z priloženej výzvy na úhradu dlžnej sumy (č.l. 47 spisu).

37. Od nasledujúceho dňa (27.02.2013) začala plynúť 3 ročná premlčacia doba, ktorá uplynula 27.02.2016, avšak žaloba bola na súde podaná až 04.12.2018, preto je nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný.

38. Súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, podľa ktorého v danom prípade premlčacia doba ešte neuplynula z dôvodu, že uplatnením pohľadávky na rozhodcovskom súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe prestala premlčacia doba plynúť.

39. V zmysle § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba neplynie počas konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Súd je však toho názoru, že žalobca si neuplatnil svoje právo na príslušnom orgáne, nakoľko rozhodcovský súd založil svoju právomoc na základe rozhodcovskej doložky, ktorá bola následne exekučným súdom vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo má za následok jej absolútnu neplatnosť. Na základe uvedeného rozhodcovský súd nemal právomoc konať a rozhodovať vo veci, preto nemohol byť ani príslušným orgánom v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka.

40. Pokiaľ žalobca uviedol, že v dôsledku legislatívnych zmien, a napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní pohľadávky podľa platných právnych predpisov, dostal sa do situácie, že exekučný titul nie je možné vykonať, čo je v rozpore s princípom právnej istoty, súd uvádza, že nie v dôsledku legislatívnych zmien, ale svojim vlastným, prípadne postupom a správaním právneho predchodcu, sa žalobca dostal do takejto situácie. Už bolo vyššie uvedené ako bola rozhodcovská doložka vyhodnotená prvostupňovým exekučným súdom a sám právny predchodca žalobcu si takúto doložku do zmluvy vložil, teda sám si spôsobil následky s týmto konaním spojené. Na druhej strane nie je spravodlivé ani v súlade s dobrými mravmi po toľkých rokoch od spotrebiteľa požadovať plnenie, ktoré si žalobca touto žalobou uplatňuje, a to napríklad úroky z omeškania do zaplatenia. Teda žalobca si neuplatnil včas pohľadávku na príslušnom orgáne a ani súde, vložil do zmluvy neprijateľnú podmienku, a žalobou po piatich rokoch od zosplatenia dlhu, žiada priznať úroky z omeškania za tak dlhé obdobie (5 rokov).

41. K rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/92/2016 zo dňa 29.03.2016 súd uvádza, že právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku súd prejedávajúci danú vec nie je viazaný a nejde ani o ustálenú

rozhodovaciú prax, aby bol súd povinný zdôvodňovať odklon od nej podľa § 220 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

42. Súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/176/2017 zo dňa 05.04.2018 a sp. zn. 24Co/162/2017 zo dňa 28.06.2018.

43. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 3Co/176/2017 zo dňa 05.04.2018 v bode 20. uviedol: Z uvedeného možno zhrnúť, že premlčacia doba neplynula od uplatnenia nároku na rozhodcovskom súde, lebo tento nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodnutie v danej veci. V dôsledku tohto podaním návrhu na začatie konania na tento orgán, ani pokračovaním v exekučnom konaní nemohlo dôjsť k zastaveniu - spočívaniu premlčacej lehoty. Preto, ak žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Samotné rozhodcovské konanie, ale aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby žalobca mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie právomocným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania, a preto žalobca musí niesť následky jej plynutia.

44. Ak veriteľ uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Zachovanie účinkov podanej žaloby pred takýmto rozhodcovským súdom a spočívanie plynutia premlčacej doby totiž nie je pre tento prípad nikde zakotvené. (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.9.2017, sp. zn. III. ÚS 572/2017)

45. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

46. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

48. Žalovaný mal v konaní úspech v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá.

49. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené, by súd priznal náhradu trov konania žalobcovi, pretože žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti z dôvodu zaplatenia žalovanej sumy po podaní žaloby.

50. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bol úspešnejší žalovaný, avšak žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.